

Съ тѣзи дивни пѣсни на цѣла-та свѣтла не-
дѣла замѣнаватъ сѧ не само часове-тѣ, ами и по-
лночица-та и начало-то на вечерна-та, зашто
въ тѣзи свѣтлы дene сичка-та служба божія сѧ
служи както на първый-а день. Съсъ „Христосъ
воскресе“ зафаща сѧ и сѧ скършка лютиргія-та,
на воскресенїе, като радость, кои-то немогутъ да
смѣстятъ въ сърца-та си вѣрни-тѣ; като сѧ за-
фаща служба-та, свещеници-тѣ пѣютъ: „да всъ-
крысне Богъ и да сѧ распилеятъ негови-тѣ непрѣ-
атели“ около светлъ трапезы, на кои-то е прострѣ-
на плащаница-та, та стои чакъ до спасовъ день,
кое-то знаменува, че Христосъ, подиръ воскресенїе-
то си, още 40 дена билъ на земли-та.

При скършванїе-то на лютиргія-та благосло-
вава сѧ хлѣбъ-а (артосъ, по грыцки), кои-то на-
мава, че е спаситель билъ хлѣбъ животный, и
тойзи хлѣбъ раздава сѧ на вѣрни-тѣ въ послѣд-
ний-а дэнъ на воскресенїе-то, ради общи-тѣ имъ
вѣръ въ Христа.

Отъ първый-а дэнъ на воскресенїе-то до спа-
совъ дэнъ сѧ четвѣтъ дѣканія-та апостолски, за да
бы можели христіани-тѣ да чуятъ, какъ сѧ вър-
зо разчѣло проповѣданїе-то за искупленїе-то, по-
край сички-тѣ гоненїя и страданїя, кои-то сѧ пре-
тьрпѣли църковни-тѣ новозакѣтни дѣца. Едно отъ
найхѣбавы-тѣ мъгновенїя при лютиргіи-та, кога
и слѣжи владика-та на воскресенїе, е четенїе-то на
евангеліе-то, сѧ кое-то сѧ показва, какъ сѧ апо-
столи-тѣ проповѣдавали слово-то божіе на сѣкїй